

10€ | 165
juny i juliol 2014
www.bonart.cat

ART, ALIMENTACIÓ I PAISATGE
30 ANYS DE LA MORT DE JOAN PONÇ

BONART

FUNDACIÓ
VILA CASAS

PALAU
SOLTERRA
TORROELLA

Palau Solterra
Museu de Fotografia Contemporània
Església 10 - Torroella Montgrí
www.fundaciovilacasas.com

AGUSTÍ CENTELLES
RETRATS DE GUERRA

Mayte Vieta: cossos flotant en l'instant

Espai Volart 2 - Fundació Vilà Casas

Barcelona

L'Espai Volart 2 de la Fundació Vila Casas exposa, fins al 20 de juliol, les fotografies oníriques de Mayte Vieta. Tres fotografies de gran format formen la instal·lació *Cycle (Cicle)*, una mena d'escena en tres moments, a manera de tríptic, que recull la imatge d'un cos femení nu, ingràvid i sol, que levita tranquil en un fons de negre mar. Les instantànies que formen el projecte van ser concebudes una nit de primavera de l'any 2009 al mar de Blanes, i el resultat és la sèrie de cossos flotant en l'instan-
tant decisiu, del qual parlava Cartier-Bresson [o durant el "captar l'instant", en paraules de la mateixa fotògrafa], que precisament situa per sempre el seu personatge submergit en l'eternitat. El projecte fotogràfic d'aquesta artista multidisciplinària gira entorn del cicle de la vida i pivota sobre algunes de les dicotomies recurrents que han traçat la teranyina conceptual de la postmodernitat. I és que la figura espectral, creada a cop de llum, que protagonitza la instal·lació *Cycle*, comissariada per Glòria Bosch per a l'Espai Volart 2, sembla surar com ho fa el fetus dins el ventre matern, en plena pau, en solitud i silenci sense que res pugui destorbar-la. La fina línia entre la vida i la mort, el material que separa allò natural de l'artificial, el moment que existeix entre l'oníric i el real o provar d'enfocar el límit entre l'absència i l'aparició de la presència, són alguns dels temes recurrents que conrea la creadora i que irrompen en les instantànies que conformen aquesta instal·lació.

Tot i que Mayte Vieta (Blanes, 1971) es va formar com a escultora i pintora a l'Escola Massana de Barcelona, els seus

últims projectes han girat entorn de la fotografia. A partir de la dècada dels noranta, la creadora irromp en l'escena artística contemporània i al llarg de tots aquests anys ha exposat de manera individual o en exposicions col·lectives en galeries, museus i centres d'art d'arreu. De fet, ja fa quatre anys la seva particular mirada submarina sobre el propi cos es va poder veure al cicle d'exposicions *Silenci explícit*, que per a l'ocasió va incloure un dels monumentals tríptics fotogràfics de *Cossos de llum*, a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró de Barcelona. Uns anys després, continua amb el seu particular *cycle* creatiu i torna a submergir-se i a bussejar en la ingravidesa aquàtica per treure a la llum la forma del cos, que, en les profunditats del mar, es mostra, una vegada més, en tota la seva plenitud i bellesa.

Aina Mercader

Mayte Vieta.
Llum. Espai Volart
Fundació Vila C

Antoni Pitxot.
La tempesta de Giorgione. Oli sobre tela. Col·lecció particular. Can Framis-Fundació Vila Casas.

que, junt amb la projecció d'un vídeo, introdueixen l'espectador en l'element primigeni del seu treball, les roques de Cadaqués. El recorregut expositiu continua amb l'establiment de diàlegs entre els personatges i motius constants de l'univers artístic de Pitxot-la Goyesca/Leocàdia, els astres, el violoncel·lista o el mite d'Ariadna, entre d'altres. L'itinerari conclou amb l'obra *Escenari* (2013), síntesi i concreció d'una trajectòria vital i artística.

El mètode de treball d'Antoni Pitxot és hereu de la tradició dal·liniana: l'artista parteix d'un estat d'abstracció i observació objectiva dels elements naturals i minerals del paisatge, com un xiprer, una pedra, la lluna, una fulla de llorer..., amb els quals compon figures iconogràfiques que són símbols o representacions de conceptes vinculats a la condició humana. Així, Pitxot pot compondre, a partir de pedres de Cadaqués, la forma de la Goyesca, per parlar-nos de la malenconia, els records i la impossibilitat de recuperar el temps passat. O bé confeccionar una Mnemòsine amb còdols i fulles per reflexionar entorn de la memòria i el procés d'inspiració de l'artista. A l'exposició *Pitxot. Entorn de l'escenari*, que es pot veure al Castell de Púbol fins al 5 de gener del 2015, es mostra per primera vegada *Mnemòsine* fora del taller de Cadaqués d'on no havia sortit mai. *Mnemòsine*, que Pitxot va fer en honor de la mare de les muses, li va servir de punt de partida per a la pintura *Al·legoria de la memòria*, exposada actualment al Museu Dalí de Figueres. Completa la mostra un documental dirigit per David Pujol que explica el procés creatiu de Pitxot. Amb motiu d'aquesta exposició s'ha editat un catàleg titulat *Dalí-Pitxot. L'al·legoria de la memòria* en què l'artista figuerenc comenta cadascuna de les peces exposades al Castell de Púbol.

Antoni Pitxot exposa "La memòria i el temps" a Can Framis de la Fundació Vila Casas i "Entorn de l'escenari" al Castell de Púbol

Antoni Pitxot, amic i col·laborador de Salvador Dalí, exposa a Can Framis de la Fundació Vila Casas, on es pot veure la mostra *La memòria i el temps*, i a la casa museu Castell de Púbol, on presenta *Pitxot. Entorn de l'escenari*. La mostra de Púbol estarà oberta fins al 6 de gener del 2015 i la de Can Framis, fins al 20 de juliol del 2014.

La memòria i el temps, d'Antoni Pitxot, que s'exposa a Can Framis de la Fundació Vila Casas recupera els temes

recurrents de la trajectòria artística de Pitxot, que reflexiona sobre els grans enigmes de l'existència humana a partir de la confecció de maquetes escultòriques amb pedres de l'Empordà, dotades de significació antropomòrfica. La mostra, comissariada per Glòria Bosch, es divideix en diversos àmbits expositius; el punt de partida són les obres *Paisatge de roques amb peix* (1965), *Autoretrat* (1973), *La tempesta de Giorgione* (1978) i *Tres personatges a la grotta* (1981)